

عنوان مقاله:

«ضرر در خسارتهای زیست محیطی» بحث تطبیقی در فقه و حقوق ایران و فرانسه و اسناد بینالمللی

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

عزیزالله فهیمی - استادیار دانشکده حقوق دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

برای تحقق مسئولیت مدنی وجود سه رکن، زیان، زیاننده و رابطه سببیت، ضروری است که از زیان در گفتمان فقه و حقوق با عنوان ضرر تعبیر شده است. مقاله حاضر به صورت تطبیقی در بحث از ضرر و مبنای آن در خسارتهای زیست محیطی میپردازد. نکته اساسی آن است که خسارت زمانی محقق میشود که تلف یا اتلاف مال غیر به وقوع پیوندد؛ بنابراین اثبات مسئولیت مدنی در گرو اثبات مالیت مواهب طبیعی مورد تخریب است تا با آسیب به آن، ضرر تحقق یابد، پس اثبات مالیت و به تبع آن مالکیت مواهب طبیعی در مرحله آغازین گفتگو از مسئولیت مدنی در قبال آسیبهای زیست محیطی قرار دارد. بر این اساس لازم است انواع ضرر مورد بررسی قرار گیرد و سپس با تمسک به عمومات و اطلاعات فقهی و حقوقی در حقوق داخلی و خارجی مال بودن مواهب طبیعی مورد بحث قرار گیرد؛ از جمله موارد قابل استناد در فقه فتاوای برخی فقها در احکام اسلامی است که میتواند مالیت مواهب طبیعی و سپس اثبات مالکیت آن برای عموم را ترسیم نماید، تا پس از تخریب بتوان حکم به مسئولیت در قبال آن داد.

کلمات کلیدی:

ضرر، محیط زیست، خسارت، فقه، حقوق ایران، حقوق فرانسه، حقوق بینالملل، مالیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201375>

